

Lieta C-597/19**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2019. gada 6. augusts

Iesniedzējtiesa:

Ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 29. jūlijs

Prasītāja:

M.I.C.M. Mircom International Content Management & Consulting Limited

Atbildētāja:

Telenet BVBA

Pamatlietas priekšmets

Pamatlietā *Mircom* (prasītāja) pieprasa *Telenet* (atbildētāja) sniegt identifikācijas datus par tūkstošiem tās klientu, ko *Telenet* atsakās veikt. Saskaņā ar *Mircom* norādīto attiecīgie klienti, izmantojot *BitTorrent* tehnoloģiju, ir augšupielādējuši tās repertuāram piederošas filmas, kas, pēc tās uzskatiem, ir šo filmu neatļauta izziņošana [sabiedrībai].

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Direktīvas 2001/

29 3. panta 1. punktā noteiktā jēdziena “izziņošana” interpretācija; Direktīvas 2004/48 II nodaļas un tās 13. pantā noteiktā jēdziena “kaitējums” interpretācija; individuāla gadījuma konkrēto apstākļu nozīmība attiecībā uz samērīguma pārbaudi, izvērtējot starp intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu un Hartā garantētajām tiesībām un brīvībām; IP adrešu sistemātiskās reģistrēšanas

likumīgums saskaņā ar Regulas 2016/679 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu. LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1.a) Vai datnes lejupielāde, izmantojot “peer-to-peer” [vienādranga] tīklu, un vienlaicīga tās (dažkārt attiecībā uz visu kopumu ļoti fragmentāru) daļu (“pieces”) augšupielādes nodrošināšana (“seeden”) ir jāuzskata par izziņošanu [sabiedrībai] Direktīvas 2001/29 3. panta 1. punkta izpratnē, lai gan šīs atsevišķās “pieces” kā tādas nav izmantojamas?

Ja atbilde ir apstiprinoša:

b) Vai pastāv *de minimis* sliekšnis, sākot no kura šo “pieces” “seeden” būtu izziņošana sabiedrībai?

c) Vai nozīme ir apstāklim, ka “seeden” notiek automātiski (“Torrent-Clients” iestatījumu dēļ) un tādējādi lietotājs to var nepamanīt?

2.a) Vai persona, kas ir autortiesību (vai blakustiesību) īpašniece uz līguma pamata, taču pati šīs tiesības neizmanto, bet gan tikai izvirza prasījumus pret iespējamiem pārkāpējiem par zaudējumu atlīdzināšanu, kuras uzņēmējdarbības modelis tādējādi ir atkarīgs no viltošanas esamības, nevis no tās apkarošanas, var izmantot tādas pašas tiesības, kādas Direktīvas 2004/48 II nodaļā ir piešķirtas autoriem vai licenciātiem, kuri īpašumtiesības izmanto parastā veidā?

b) Kā šajā gadījumā licenciātam ar pārkāpumu var tikt nodarīts “kaitējums” (Direktīvas 2004/48 13. panta izpratnē)?

3) Vai pirmajā un otrajā jautājumā izklāstītajiem konkrētajiem apstākļiem ir nozīme pareizā līdzsvara noteikšanā starp intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu, no vienas puses, un Hartā garantētajām tiesībām un brīvībām, piemēram, privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, no otras puses, it īpaši saistībā ar samērīguma pārbaudi?

4) Vai, ievērojot visus šos apstākļus, saskaņā ar Vispārīgo datu aizsardzības regulu, konkrēti, tās 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu, ir attaisnojama “seeder” “pūļa” IP adrešu sistemātiska reģistrācija un vispārēja turpmāka apstrāde (ko veic pats licenciāts un tā vārdā trešā persona)?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/29/EK (2001. gada 22. maijs) par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā 3. panta 1. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu 13. pants, 6. panta 2. punkts, 8. pants un 9. panta 2. punkts

Eiropas Savienības Pamattiesību harta

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (turpmāk tekstā – “Vispārīgā datu aizsardzības regula”) 4. panta 2. punkts un 6. panta 1. punkta f) apakšpunkts

Atbilstošā valsts tiesību norma

Wetboek Economisch Recht [Ekonomikas tiesību kodeksa] XI. 165. panta 1. punkta 4. apakšpunkts

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 *Mircom* ir noteiktu tiesību īpašniece attiecībā uz virkni pornogrāfisku filmu, kuras uzņēma astoņi Amerikas un Kanādas uzņēmumi. Tā ne uzņem, ne izplata filmas; bet nodarbojas vienīgi ar prasījumu izvirzīšanu pret iespējamiem pārkāpējiem par zaudējumu atlīdzināšanu, no kuriem gūtos ieņēmumus tā daļēji pārskaita atpakaļ producentiem.
- 2 Izmantojot Vācijas augstskolas izstrādātu sistēmu, tās rīcībā ir tūkstošiem IP adrešu, kas piešķirtas tiešsaistes pakalpojumu sniedzēja *Telenet* klientiem. Saskaņā ar *Mircom* norādīto šie klienti, izmantojot *BitTorrent* protokolu, “peer-to-peer” tīklā kopīgoja tās repertuāram piederošas filmas.
- 3 Tā lūdz noteikt *Telenet* pienākumu sniegt šo klientu identifikācijas datus. *Telenet* to kategoriski noraida un lūdz noteikt *Mircom* pienākumu atbrīvot to no visiem pret to vērstiem notiesājošiem spriedumiem, kas varētu tikt pasludināti saistībā ar iespējamiem rīkojumiem par informācijas sniegšanu.
- 4 *BitTorrent* tehnoloģijas būtība ir tā, ka datne tiek sadalīta daudzās mazās daļās (“pieces”), ko lietotājs var lejupielādēt un atkal savienot sākotnējā datnē. Sākotnējo augšupielādes procesu sauc par “seeding”. Datni, kas tiek darīta pieejama šādā veidā, daudzi lietotāji var lejupielādēt vienlaicīgi. Lejupielādētāju grupu sauc par “pūli”. Šai tehnoloģijai ir raksturīgs tas, ka starp sākotnējo “seeder” un lejupielādētājiem vairs nav vajadzīga saikne – katrs lietotājs var lejupielādēt cita lietotāja jebkuru “piece”. Lejupielādētāji vairākumā gadījumu paši kļūst par “seeder” – programmatūra parasti pēc noklusējuma tā ir iestatīta, jo *BitTorrent* sistēmas funkcionēšana ir no tā atkarīga.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 5 *Mircom* apgalvo, ka *Telenet* klienti esot vainīgi par attiecīgo filmu neatļautu izziņošanu [sabiedrībai].

Lai gan pēc noteikta lejupielādes progressa esot pieejams datnes priekšskatījums, taču tas pēc definīcijas esot fragmentārs un ar ļoti neskaidru kvalitāti. Turklāt tā pati sev nosakot 20 % robežu – visi, kas lejupielādē mazāk par 20 % no datnes (un tādējādi pēc definīcijas nevarot neko vairāk “*seeden*”), paliekot nesodīti.

- 6 Attiecībā uz jautājumu, vai Direktīvā 2004/48 paredzētās garantijas automātiski attiecas uz *Mircom*, *Telenet* norāda uz šī uzņēmuma īpašo situāciju, kas pats neveicot nekādas izmantošanas darbības, bet gan tikai piedzen zaudējumu atlīdzības un tādējādi darbojoties kā “Copyright–Troll”.
- 7 Attiecībā uz jautājumu, vai IP adrešu reģistrēšana ir uzskatāma par likumīgu personas datu apstrādi, *Mircom* atsaucas uz Vācijas judikatūru un norāda, ka “attiecībā uz VDAR [Vispārīgo datu aizsardzības regulu] nav problēmu”.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts**Pirmais jautājums: Izziņošana [sabiedrībai]**

- 8 Tiesa savā 2017. gada 14. jūnija spriedumā lietā *Stichting Brein* (C-610/15, EU:C:2017:456) ir konstatējusi, ka tādas interneta kopīgošanas platformas nodošana rīcībā un pārvaldīšana, kas, izmantojot ar aizsargātiem darbiem saistīto metadatu indeksāciju un nodrošinot meklētājprogrammu, ļauj šīs platformas lietotājiem šos darbus sameklēt un kopīgot vienādranga (“peer–to–peer”) tīklā, ir izziņošana [sabiedrībai].
- 9 Taču iesniedzējtiesa uzskata, ka *BitTorrent* tehnoloģijas būtība un pastāvēšanas jēga ir tajā, ka lietotājs pats kļūst par to “pieces” “seeder”, kurus tas jau ir lejupielādējis. Lai gan “seeden” dažās programmās varot tikt izslēgts, runa ir par standarta gadījumu, jo no tā esot atkarīga “peer–to–peer” kopīgošanas sistēma. “Pieces” neesot tikai sākotnējās datnes “daļiņas”, bet gan neatkarīgas, šifrētas datnes, kas galu galā atkal tiek savienotas sākotnējā datnē. Tāpēc tās kā tādas nav izmantojamas.
- 10 Tāpēc iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai ar autortiesībām aizsargāta darba “pieces” “seeden” kā tāda ir izziņošana [sabiedrībai], vai arī ir jāņem vērā citi aspekti, piemēram, lejupielādes progress vai fakts, ka “seeden” var notikt lietotāja nepamanīts.

Otrais jautājums: *Mircom* īpašā situācija

- 11 Iesniedzējtiesa uzskata, ka *Mircom* situācija būtiski atšķiras no autora vai licenciāta situācijas. *Mircom* gandrīz pilnībā atbilstot “*Copyright-Trolls*” definīcijai – tai esot ierobežotas tiesības izmantot darbus, ko radījušas trešās personas, taču šīs tiesības neizmantojot, bet gan pilnībā nodarbojas ar prasījumu izvirzīšanu pret iespējamiem pārkāpējiem par zaudējumu atlīdzināšanu.
- 12 Kā izriet no Direktīvas 2004/48 13. panta 1. punkta a) apakšpunkta Savienības likumdevēja nodoms neesot bijis ņemt vērā tāda uzņēmuma stāvokli kā *Mircom*, bet gan faktiskā autora vai tiesību īpašnieka vai licenciāta stāvokli, kurš tiesības arī izmanto un līdz ar to imitāciju vai viltošanas dēļ tam neapšaubāmi tiek nodarīts kaitējums.
- 13 Tādēļ iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai *Mircom* tiesības, kas Direktīvā 2004/48 ir piešķirtas autoriem un tiesību īpašniekiem, var izmantot tādā pašā veidā un vai atlīdzība, ko tā mēģina piedzīt, ietilpst jēdzienā “kaitējums” šīs direktīvas izpratnē.

Trešais jautājums: Samērīguma pārbaude

- 14 Iesniedzējtiesa norāda uz lietas apstākļiem, *BitTorrent* protokola īpašajām iezīmēm, pamatojoties uz kurām “seeden” attiecīgā gadījumā var norītēt nepamanīts, un iepriekš izklāstīto *Mircom* īpašo situāciju, un vēlas zināt, vai šie apstākļi ietekmē samērīguma pārbaudi, izvērtējot starp dažādajām pamattiesībām, ko aizsargā Savienības tiesību sistēma.

Ceturtais jautājums: IP adreses kā personas dati

- 15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka veids, kādā *Mircom* piekļūst attiecīgajām IP adresēm, rada jautājumus.
- 16 *Mircom* apgalvo, ka tā šīs adreses esot ieguvusi no Vācijas uzņēmuma *Media Protector GmbH*, kas tīmeklī meklējot darbu izplatīšanu. Tas sistemātiski reģistrējot IP adreses un nododot tās *Mircom*, kas, kā iesniedzējtiesa uzskata, nepārprotami ietilpst jēdzienā “apstrāde” Vispārīgās datu aizsardzības regulas 4. panta 2. punkta izpratnē. Tomēr par šīs apstrādes pārredzamību un likumību pastāvot nopietnas šaubas.
- 17 Iesniedzējtiesa tāpēc jautā Tiesai, vai pastāv likumīga personas datu apstrāde.